

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 11 Iunie st. v.

Va să dică, constituționalismul ungu-
 resc totuși a sciut-o duce departe. Trei
 milioane de Români, în douăzeci de ani,
 au ajuns să aibă un, și: un reprezentant
 între patru sute și mai bine, câți consti-
 tuesc casa reprezentanților Ungariei.

Măiestria aceasta nu scim, dacă afară
 de compatrioții maghiari, ar mai fi în
 stare cineva, în asemenea împregiurări,
 a o pune la cale.

„Sêrbii, Românii, Germanii, Slavii și
 Rutenii, — Țiecala 1861 în dieta ungurească
 dl Tréfort, — sê-și poarte afacerile lor mu-
 nicipale în limba lor, în scoale sê se
 folosească de limba, care vor voi...
 Precum între religiuni nici una nu poate
 fi privilegiată, așa nu poate fi pe
 teritorul Ungariei naționalitate pri-
 vilegiată“.

„Noi vrem“, — se Țieca în adresele dela
 1861 și 1866, — „sê garantăm prin lege
 pretensiunile concetățenilor nostri de
 altă limbă, nemaghiară, câte se pot fără
 dărăburirea țerii noastre și fără sacrifi-
 carea independenței sale legale... Mâne-
 când dela principiile fundamentale ale
 constituțiunii, drept cinosură a activității
 noastre, va rămâne totdeauna dreptatea
 și echitatea față cu toate clasele cetățe-
 nilor fără deosebire de religie și
 de limbă: Vom avê în vedere cu deose-
 bire... ca sentimentul de naționalitate,
 care tot mai mult și mai mult se des-
 voaltă și pretinde considerațiune, sê nu
 se mai poată măsura cu cumpêna
 timpurilor trecute și a legilor mai vechi“.

Ce frumos! Cât de constituționali,
 cât de liberali apăreau compatrioții
 maghiari, până când nu au ajuns cu
 nasul în vravul grăunțelor de tot felul
 ale puterii de stat!

Dicem, că apăreau constituționali și
 liberali și accentuăm deosebit cuvântul
 „apăreau“, pentru-că ar fi cu mult mai în
 defavorul compatrioților maghiari, când
 n'am fi în drept să Țicem, că toate frazele
 acele frumoase de pe la 1861 și 1866 nu

erau altceva, decât pentru de a arunca
 țerînă în ochii oamenilor. Și admitând, că
 fraseologia cea frumoasă n'a fost decât o
 șireție din partea compatrioților maghiari,
 pentru-ca printr'însa sê ajungă mai pe ușor
 la puterea, de care erau setoși, și încă este
 o dovadă de slăbiciune. Însê dacă am fi
 siliți sê ne convingem, că vorbele cele fru-
 moase, promisiunile cele sêrbătorești dina-
 inte de a ajunge la putere au purces
 din adevărată sinceritate, cu atât mai rău
 pentru dînșii. Atunci s'ar vedê, că n'au
 putere pentru a face rezistență ademeni-
 rilor din partea puterii. Ear' lipsa de pu-
 tere de rezistență în cele politice a fost și
 va fi totdeauna un slab testimoniu de cua-
 lificațiune mai ales pentru oameni, care
 vor a funcționa ca alcătuitori de state.

Încă la compunerea celor dintăiu legi
 în anul 1868, va sê Țică după doi ani
 dela promisiunile solemne și a început a
 transpira abaterea. La 1872, când mini-
 strul Lonyay umbra sê prindă pe Români
 în laț, s'a simțit și mai bine, că compa-
 trioții nu au de gând sê se țină de cu-
 vintele cele frumoase ce le-au pronunțat
 înainte de a ajunge la putere. La 1879
 au eșit compatrioții maghiari cu coloarea
 pe față și prin proiectul despre introdu-
 cerea limbei maghiare au anunțat sus și
 tare tuturor Nemaghiarilor, că toate câte
 au promis dînșii, înainte de a ajunge la
 putere, au fost numai mofturi și n'au fost
 de loc lucruri serioase.

Și în adevêr mofturi se vede că au
 fost cuvintele lui Tréfort, mofturi toate
 promisiunile frumoase ale concetățenilor
 maghiari. Pentru-că lor le-a fost mult
 până sê ajungă în posesiunea puterii, ca
 numai decât în faptă sê depărteze dela
 sine toate elementele nemaghiare, care însê
 constitue majoritatea poporațiunii țerilor
 unguresci. Ca și cum majoritatea aceasta
 n'ar avê altă menițiune, decât sê fie turma
 de sclavi, care sê hrănească elementul dom-
 nilor maghiari.

„Cine e patriot bun, acela vrea sê fie
 Maghiar, și susține scoala maghiară“,

ca cei din Sepuș, copilul 'și-l trimite la
 gimnasiu maghiar, ca Șvabul din To-
 rontal, care își trimite copilul la școală
 la Kecske-mét — învață „Pesti Napló“
 pe la începutul anului 1883, de bună
 seamă ca nici o naționalitate sê nu fie
 în Ungaria „privilegiată“. Și ceea-ce Țice
 „Pesti Napló“ o Țic toate foile maghiare,
 o Țic toate partidele maghiare. Nu mai
 departe decât în luna trecută se certau
 cu înverșunare Țiarele guvernamentale și
 opoziționale, imputându-și unele altora, că
 spriginesc naționalitățile nemaghiare.

Nu voim sê scrutăm, care sânt cau-
 sele fenomenului extraordinar, că compa-
 trioților maghiari le convine atitudinea cea
 mincinoasă față cu naționalitățile. Con-
 statând însê faptele, îi admirăm, câtă orbie
 politică sânt ei în stare sê supoarte și tot
 sê se țină, că sânt nisce politici, nisce di-
 plomați consumați, cărora li-se cuvine sê
 hotărască soarta monarhiei austro-un-
 guresci.

Ei, care au promis înainte de aceasta
 cu douăzeci de ani, că nu vor mai mē-
 sura cu „cumpêna timpurilor trecute“, că
 în Ungaria nu va mai fi „naționalitate
 privilegiată“, în douăzeci de ani au sciut
 depărta majoritatea compatrioților și con-
 cetățenilor lor nemaghiari dela sine cu
 desevîrsire. Nici Român, nici German, nici
 Sêrb, nici Slovak, nici Rutean chiar nu
 mai sufer compatrioții în apropierea lor
 politică. „Cine e patriot bun, acela vrea
 sê fie Maghiar“ este parola lor, ceea-ce
 exclude pe cei de altă naționalitate.

Care are sê fie rezultatul unei pro-
 cederi politice în chipul acesta, se vede,
 că Maghiarii nu vor sê-și facă socoteala.

Între astfel de împregiurări, sê nu
 ne mirăm, că și cu Românii Maghiarii au
 adus treaba unde se află. Concetățenii nostri
 maghiari, care au în programul lor po-
 litic punctul principal, a respinge și apoi
 a consuma toate naționalitățile nemaghiare,
 nu puteau sê umble a-î câștiga pe Ro-
 mânia din Transilvania. Ei din contră
 'și-au dat, se vede, toată silința sê-î în-

străineze și pe cei din Ungaria proprie,
 și li-a succes aceasta de minune.

Ne vor și consuma acum?

Dacă am fi oameni reuțacioși, noi
 'i-am felicita de succesul cel „strălucit“!

O voce maghiară despre alegeri.

„Budapesti Hírlap“ se exprimă asupra alegerilor
 precum urmează: „În deobște la inteligență a
 precumpenit în decursul celor din urmă alegeri
 unguresci direcția aceea, care consistă în: a nu
 strica guvernului, ci a trage foloase din alegeri.
 Și la popor alegerea pare a fi mai mult o pe-
 trecanie și o speculă, decât exercițiul unui drept
 politic. Opoziția de aceea e fără putere, pentru-că
 din mii de alegători a dispărut ori-ce convingere
 politică. Corupțiunea electorală a luat colosale
 dimensiuni, cercuri întregi și comune fac pe față
 negoț cu voturile lor și se vând celui ce dă mai
 mult. Și pe terenul acesta candidatul opozițional
 arare-ori poate rivalisa cu cel guvernamental.
 Dar' și la candidații înșiși mandatul de deputat
 în numeroase cercuri nu e un obiect al ambi-
 Țiunii politice, ci o cestiune de venit, ce în de-
 curs de cinci ani aduce sau direct suma, pe
 care domnul candidat a dat-o din avutul său
 propriu pe cercul sigur, adevă înconștient de
 autoritatea publică; sau mandatul aduce un
 venit indirect spiritului speculativ, care ca ad-
 vocat sau ca agent de afaceri se scie folosi de
 poziția lui de deputat. Această tristă aparițiune
 nu e o excepție așa rară, ca sê nu se cuvină a
 o aminti. Aceasta încă este spiritul timpului.“

„Asia în Ungaria.“

Din incidentul catastrofei dela Paks,
 scrie „Pesti Hírlap“ sub acest titlu un ar-
 ticol, din care extragem următoarele pasage:

„Nu trebuie sê credem, că prin vre-o câ-
 teva discursuri parlamentare, pe care telegraful
 oficios le bucină prin lume, vom putê deștepta
 în întreaga Europă credința, că în Ungaria e
 deja desfășurat drapelul civilizațiunii. Câtă vreme
 nisce miserabili înșelători de popor se folosesc
 de o parte a poporului nostru, ca de un balon
 de joc, câtă vreme libertatea constituțională se
 maculează prin un mișelesc negoț cu sufele, câtă
 vreme murdăria defraudățiunilor, a mituirilor și
 a abuzurilor de tot felul se află pe administrațiunea
 ungurească, câtă vreme rêsvrătirea neînfrênată
 duce la excese, care îți revoacă în memorie fa-
 natismul evului mediu, câtă vreme în loc de or-
 dine și stimă față cu legile domnesce de o parte

Foia „Tribunei“.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.*

Tradus de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.

Persoanele:

Pandele.
 Costică, nepotul lui Pandele.
 Margareta, soția lui Costică.
 Grigore, prietenul lui Pandele.
 Valeriu, amantul Angelinei.
 Petrarhe, servitorul lui Pandele.
 Angelina, sora lui Costică.
 Un servitor al lui Costică.
 Marta, guvernanta lui Pandele.

Actul I.

Scena I.

Marta, Angelina și Valeriu.
 Angelina. — Valeriu! lasă-mê, te rog. 'Mi-e
 teamă pentru mine; 'mi-e teamă pentru tine.
 Ah! dacă am fi surprinși...
 Valeriu. — Scumpa mea Angelină!...
 Marta. — Pleacă, te rog, domnule.
 Valeriu. — (Cătră Marta.) Numai un mo-
 ment, vê rog; dacă eu aș putê sê mē încre-
 dintez...
 Marta. — Despre ce?

*) Carlo Goldoni, născut la 1707 în Veneția, mort
 la 1793 în Paris, e unul dintre scriitorii mai însemnați ai
 Italiei. El a scris și în limba franceză, și această comedie
 a fost prima dată reprezentată în anul 1771 la teatrul
 francez sub titlul „Le bourgeois bienfaisant“; această
 traducere s'a făcut însê de pe textul italian.

Valeriu. — De amorul ei, de statornicia ei...
 Angelina. — Ah! Valerie, ai putê sê te în-
 doesci vre-odată?
 Marta. — Aide, aide, domnule, ea te iubesc
 chiar prea mult.
 Valeriu. — Aceasta este fericirea vieții mele!
 Marta. — Curênd, — pleacă! Dacă s'ar în-
 tēpla, ca stăpânul meu sê sosească pe ne-
 așteptate...
 Angelina. — (Cătră Marta.) El nu ese nici
 odată pe vremea asta.
 Marta. — Așa e. Dar' în această sală, o
 sciți bine, el se preumblă, el își petrece
 adesea. Eacă aci șacul lui. El joacă foarte
 des. Oh! nu-l cunoașteți d-voastră pe dl
 Pandele?
 Valeriu. — Iertați-mê; el este unchiul Ange-
 linei, o sciți; tatăl meu îi era prietin; dar'
 n'am vorbit nici odată cu el.
 Marta. — El este, domnule, un om cu caracter
 extravagant, are un suflet foarte bun, dar'
 foarte ciudat și posac la culme.
 Angelina. — Da; el 'mi-a spus că mē iubesc,
 și o cred; totuși, când îmi vorbesce, mē face
 sê mē cutremur.
 Valeriu. — (Cătră Angelina.) Dar' pentru-ce
 sê te temi? Tu n'ai nici tată, nici mamă; fra-
 tele teu are sê dispună de tine; el îmi este
 prietin. Eu îi voi vorbi.
 Marta. — Ei! da, da, încredințează-te de dl
 Costică.
 Valeriu. — (Cătră Marta.) Ce! Ar putê el sê
 nu 'mi-o dee?

Marta. — Pe legea mea, eu cred că da.
 Valeriu. — Cum?!
 Marta. — Ascultați-mê; vê explic eu totul în
 patru cuvinte. (Cătră Angelina.) Nepotul meu,
 noul secretar al avocatului teu, Angelino, m'a
 înșințat de ceea-ce am sê vê spun; și de-
 oare-ce sânt numai cincisprezece Țile de când
 este pre lungă el, 'mi-a spus-o aȚi dimineața,
 dar' 'mi-a încredințat-o sub cel mai mare se-
 cret; pentru DumneȚeu, nu mē descoperiți.
 Valeriu. — Nu te teme de nimic.
 Angelina. — D-ta mē cunosci.
 Marta. — (Vorbind cu Valeriu încet, și pri-
 vind mereu spre ușă.) Domnul Costică este un
 om ruinat, prăpădit cu desevîrsire; el 'și-a
 mâncat toată averea, și poate chiar și zestrea
 surorii sale; Angelina este o povară prea grea
 pentru forțele lui; și pentru-ca sê scape de
 dînsa, ar voi sê o închidă într'o mănăstire.
 Angelina. — Oh, DumneȚeule! Ce spuni!
 Valeriu. — Cum! Este cu puțință? Eu îl
 cunosc de multă vreme; Costică 'mi-se părea
 în totdeauna un tînăr cu minte, cinstit, câte
 odată mănios și iute de fire, dar'...
 Marta. — Iute de fire, da, foarte iute, aproape
 ca unchiul seu; dar' e departe de a avê ace-
 leași simțeminte nobile ca el.
 Valeriu. — El era prețuit, măgulit de toată
 lumea. Tată-seu era foarte mulțumit de el.
 Marta. — Ei! domnule, de când s'a însurat
 nu mai e cum era înainte.
 Valeriu. — Sê fie oare doamna Margareta
 cauza?...
 Marta. — Da, tocmai ea, după-cum se Țice,
 este cauza acestei frumoase schimbări. Domnul
 Pandele nu s'a supêrat pe nepotul seu decât
 pentru nebuna dragoste ce el are pentru soȚia
 sa; și... nu sciți nimic, dar' m'aș prinde, că
 proiectul cu mănăstirea de ea a fost urȚit.
 Angelina. — Ce aud? (Cătră Marta.) Cum-
 nata mea, pe care eu o credeam așa de înȚe-
 leaptă, care 'mi dovedia atâta prietenie! Eu
 nu 'mi-o aș fi închipuit-o nici odată.
 Valeriu. — Ea este de un caracter foarte
 blând.
 Marta. — Tocmai această blândetă a amăgit
 și pe bărbatul ei.
 Valeriu. — Eu o cunosc și nu pot sê o cred.
 Marta. — 'Mi-se pare că glumesci. Există
 vre-o femeie mai alegătoare în poftele sale?
 Ese vre-o nouă modă, pe care ea sê nu 'și-o
 procure îndată? Există baluri și spectacole,
 la care ea sê nu iee parte între cele dintăiu?
 Valeriu. — Dar' bărbatul ei este totdeauna
 lungă ea.
 Angelina. — Da, fratele meu nu-o părăsesce
 nici odată.
 Marta. — Ei bine! sânt nebuni amândoi, și
 amândoi se ruinează împreună.
 Valeriu. — Lucrul pare imposibil.
 Marta. — Curagiu, curagiu, domnule; eacă 'Ți-am
 spus ceea-ce voi ai sê sciți: pleacă îndată, nu
 expune pe domnișoara primeȚdiei, de a perde
 bunăvoința unchiului ei; numai el singur ar
 mai putê sê-î facă vre-un bine.

administrația de pașă, de altă parte o sëlbatice nesupunere; câtă vreme prin lenea, ușurătatea și neprecauția, devenite caracteristice pentru administrațiunea ungurească se produce o zală în-treagă de catastrofe ce nimicesc oameni și averi: cu drept cuvânt ni se poate arunca în față rușinătoarea acuză, că suntem barbari și asiatici. Ar fi ceva înspăimântător a resuma tot aceea prin ce s'a murdărit de vre-o câțiva ani încoace reputațiunea statului nostru. Chingiuiri cu privilegiul incușițiunii; comisari de siguranță, care aplică tortura; isbucnirea fanatismului când ici, când colea, în formă de aprindere și jaf; o poliție de stat, care până la reorganizarea ei oferia cu grămada scandalele; defraudarea banilor publici prin funcționari municipali și de stat; tumulte plebeie în stradele capitalei; scandale în parlament — e infinită lista rușinatoare.

„Noi de sigur nu aparținem aceloră, care pentru greșelile singuraticilor vrem să facem responsabilă totalitatea. Dar' au existat omisiuni, ba catastrofe, care — abstracție făcând dela Bochara și Chiva — poate n'ar pute să se ivească nicăiri, decât numai la administrațiunea ungurească. Astfel a fost ruptura stăvilărilor dela Tisa-mică, și o asemenea catastrofă e și nefericirea dela Paks. În această țeară, unde în urma cuvintelor lui Széchenyi chiar și paricida trebuie să fie agrafiat din cauza micului număr al numelor maghiare, nu există nimic mai ieftin, ca viața de om. Aceasta poate să se stingă neîmpedecat cât pentru aceia, a căror datorință ar fi în prima linie să vegheze asupra siguranței persoanei. Un brud putred poate, cine mai scie de când, comunica pe Dunăre, fără de a-i trece prin minte vre-unei autorități, să cerceteze vreo odată acest pod primejdios. Aceasta ce e altceva, dacă nu o catastrofă, prin care lumea întreagă acuză administrațiunea ungurească de asiatică? Să ridicăm la țermurele din Paks udat de lacrimile vâduvelor și ale orfanilor un monument, și să scriem pe el drept morală avertisitoare pentru viitoarele generațiuni:

„Aici zac 200 victime ale Dunării și ale administrațiunii unguresci.“

Chiar și „Pester Lloyd“ trebuie să admită lucrurile aceste. El scrie:

„... Toate aceste evenimente triste (inundările în Alföld, excese electorale, catastrofa dela Paks), pe care le-am înșirat aici, exterior nu stau de loc în legătură unele cu altele, și cu toate aceste cauze originare e la toate una și aceeași; ea zace în miserabila administrațiune, care nu e potrivită de a corespunde nici celor mai primitive recerințe; ea zace în sistem, și câtă vreme există aceasta, cel mult se va pedepsi mai mult sau mai puțin aspru unul sau altul dintre cei vinovați; dar' prin aceasta nu se poate face neîntâmpnat ceea ce s'a întâmplat odată, și nici nu zace într-aceasta nici cea mai mică garanță, că aceleași sau asemenea evenimente nu se vor repeta mâine în alte locuri. De ani încoace șicem noi „Ceterum censeo“, că acestor stări de lucruri trebuie făcut odată capătul.“

Dacă organe ca „Pester Lloyd“ și „Pesti Hirlap“ vorbesc astfel, ce am mai pute dice noi?

Valeriu. — Liniștește-te, scumpa mea Angelină; interesul nu va forma nici odată vre-o pedecă...

Marta. — Aud sgomot: pleacă îndată! (Valeriu pleacă.)

Scena II.

Marta și Angelina.

Angelina. — Nenorocita de mine!

Marta. — Acesta este de bună seamă unchiul tău.

Nu 'ți-o spuneam eu?

Angelina. — Mă duc.

Marta. — Nu, rămâni; și deschide-i inima ta.

Angelina. — 'Mi-e frică întocmai ca de foc.

Marta. — Aidem, aidem, curagiu; e câte-odată este cam iute, dar' nu are inimă rea.

Angelina. — D-ta ești guvernanta sa; ai încrederea lui; vorbesce-ți pentru mine.

Marta. — Nu; e de trebuință să-i vorbesci tu singură. Cel mult, — eu aș pute să-l previn și să-l dispun să te audă.

Angelina. — Da, da, vorbesce-ți ceva: apoi îi voi vorbi și eu.

Marta. — Oprește-te! (Voiesce să plece.)

Angelina. — Nu, nu; când va fi timpul, chiar mă-mă; nu voi fi prea departe. (Pleacă.)

Scena III.

Marta singură.

Cât este de blândă, cât e de dragăstoașă! Eu am vădut-o, când s'a născut, o iubesc, o plâng, aș dori s'o văd fericită. (Vădând pe Pande) Eată-l! (Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Din cercul Sasca, 19 Iunie n. 1887.

Presiunea, terorizarea și maltratarea poporului nu mai are margini; și de și vezi oameni și chiar copii bătuți și arestați pe câteva oare simplu din motivul, că au avut curagiul de a striga odată „să trăească Babeș!“ până când partizanii lui Asboth, care sunt organele administrative, de săptămâni sbiară, benchetuesc pentru Asboth, cutrieră satele și în mieș de noapte umblă dela casă la casă, ear' oamenilor nostri cum se înseară li-e oprit a eși din casă. Cu atâta furie și sëlbatice e terorizat și gonit bietul și blândul popor, cât fți vine a crede, că oardele barbare acum cuceresc țeara, și în jugare și răpirea libertății personale, vaietele și țipetele de durere, voluptatea diavolească sërbează învingerea întunecului nimicind lumina, omorînd morala, adevărul și dreptatea, dripind în picioare tot ce e sfânt și nobil, deoare-ce într'un stat mai bine de 1000 de ani, ori să fie un cuceritor de rasa europeană: asemenea lucruri trebuie să le socotesci de imposibile. Da, eu unul imposibil am ținut asemenea lucruri, amăgit și eu ca mulți alții de frumosele teorii ale constituționalismului, eram „Toma“, când îmi lăudau oamenii bună-tățile absolutismului. Acum vîd, nu că constituționalismul e rău ori absolutismul e bun, ci că ambele aceste sînt una în mâinile unui consorț; e de neînțeles dar' numai, de unde au și cine le-a dat atâta putere și drept de abus de oficiu la nisce plăieși, antisti comunali de o cultură foarte inferioară și care lăsați de capul lor devin sbirii, calăii poporului. Dovadă următoarele exemple:

1. Elena Popoviciu din Vraniuț, pe când au trecut alegătorii din comune și satele vecine la conferența dela Răcășdia ținută în 12 Iunie, unde Babeș 'și-a dezvoltat programul, animată de entuziasmul mare al poporului, s'a dus în grădina ei, a rupt flori și crengi verzi și a aruncat, când pe o căruță, când pe alta exclamând și ea cu publicul: „să trăească Babeș!“ și vezi Doamne! pentru această faptă frumoasă și deamă de laudă și stimă în toată lumea cultă și civilizată, plăiașul căprar: Pavel Jucu de loc a exhortat-o la casa comună și acolo la porunca lui Iosif Cioloca, jude comunal, a fost închisă dela 1 oară d. am. până la 10 oare noaptea într'o temniță plină de miros greu și murdărie și fără de a 'i-se da măcar un păhar de apă.

2. Tot în 12 Iunie Constantin Alexandrovics, notar cercual în Sasca-română a umblat cu plăieși de-a rîndul la casele alegătorilor pentru scopuri, care cu toții le scim, și pe la prânz ajungînd la Petru Petruica 'la întrebă: cu cine ține? și pentru-că acesta 'i-a răspuns: „cu Babeș“, a strigat amenințător: „Taci stăi, că trece nunta și rămâne govina-mireasă!“; ear' în ziua următoare des de dimineață bietul om aștepta deschiderea unui duchian, notarul vine la el și pentru-ca să-l bage în necaz, îi poruncește să spargă ușa, bietul om nu vrea, ci spune: „De ai putere, sparge d-ta“, la ce notarul din nou îl înjură și îi trase o palmă în față.

3. a) Vasile Mica, copil de 12—13 ani venia dela câmp cu caii și audînd pe alți copii strigînd să trăească „Babeș“, a strigat și el odată, pentru-ce căprarul plăiaș George Rambu cu o bătă cu măciuca cât pumnul a aruncat după el și 'la lovit așa, căt copilul mai multe zile a simțit durere în șele. După aceasta sosind copilul acasă, un alt străjan în absența părinților 'la dus la casa comună, unde notarul Mina Nemoianu din Ciuchiciu 'la scuturat și țuturat de urechi, 'i-a dat 4—5 palme, încât copilul numai stele verzi a vădut și după-ce 'la întrebă, că cine 'la învățat să strige: Babeș! — 'la băgat în arest și ținut închis câțva timp.

b) Tot numitul notar cu judele comunal și slugile satului s'au dus la Păun Boțocu și 'i-a șis acestuia: „Măi, te scot afară din casă și-ți pecetluiesc ușa, pentru-ce a-i învățat copiii să strige și ai strigat și tu, să trăească Babeș?! tu nimenea, hulă, de vei mai striga odată să trăească Babeș, să scii, că te scot din casă afară, fți pecetluiesc ușa, fți perși măcelăria“ etc. etc.

c) Străjenii Ilie Rambu, Ilie Selicu cu bâte cu măciuci mai mari ca pumnul, însoțiți de gendarmi, strigau prin sat să trăească Asboth. Simeon Brinzeiu era la masă și prânzînd, strigă și el odată: să trăească Babeș, și atîta fu destul, ca numiții să între în casă la el; îl duseră la casa comună, chinezul Paul Bircea îl interpelă: „măi, ce ai strigat să trăească Babeș?“ omul îi răspunde: „eu n'am știut, că e oprit; să fi publicat legea, că nu e iertat, și atunci n'as fi strigat și nu voi striga!“ Pe un om și pe un

altul, pentru asemenea faptă, îi arestară și după îndatinatele interogări, că cine 'i-a învățat, unuia mai fricos îi detersă o palmă, de vedea numai stele, eară pe celalalt, pentru-că a șis: „dl Babeș tot va fi ablegatul nostru“, îl bătură crâncen.

d) Ilie Jenca, pe la 1/8 oare seara a fost la Micu Brinzeiu, ca să vină să-i deie ciurul de petriș; acesta îl petrece până la o punte, cam un lanț de casă, și aci audînd din depărtare pe alții strigînd să trăească Babeș, au strigat și ei. De aci Micu Brinzeiu, temîndu-se că-l vor închide, pentru-că a strigat, s'a reîntors acasă, eară primul se întâlne cu Petru Radoslav și Ilie Duca, acesta nepot de muieră al subjedelui, și-l opri să seadă puțin de vorbă, îi răspunde însă, că nu poate, pentru-că audîndu-l slugitorii satului, că a strigat să trăească Babeș, îl vor închide. Abia vorbiră atîta, când Ilie Duca îi strigă: fugi măi, că eacă P. Radoslav, bacterul și Păun Ghera, străjeanu, curg după tine: omul meu fuge și scapă, eară pe Ilie Duca îl prind și pentru-că a strigat să fugă, îl bat urit.

e) Când Ilie Jenca ajunse acasă, Micu Mozgova îi strigă, cheamă pe Ioan Pêrvu, că P. Radoslav îi duce copiii lui: pe Josim și Iancu să-i închidă; omul strigă: fugiți copii, acestia dau la fugă, eară bacterul fugind după ei, pe Josim îl lovesce în spate și țipînd copilul de durere, bacterul spărat o cară la fugă.

f) Tot pe atunci Nistor Drăgoiu, sub-jude, Ilie Rambu străjan și Ghița Rambu, căprar, apropiîndu-se de casa lui Ilie Jenca, care ședea înaintea casei, acesta intră în obor și încuie ușa; atunci Nistor Drăgoiu, după-ce la provocarea să ese afară a răspuns omul, că „nu es“ — dîse: „haid să spargem poarta să intrăm la el“, omul le răspunde: „nu vă băgați la mine, dați-mi pace până mîne dimineață, că n'am furat și nu sînt lotru“; mama spărată încă dîse: „fi buni Nistore, copilul n'a făcut nimica, lăsa-l în pace“; și demn răspuns de un antiste, 'i-se răspunde: „taci, babo, că-ți sparg gura“ și haidați: „că tot mănânc eu carne după tine ori te sprîngesc din nrul acesta, că eu sînt domn și stăpîn trei ani!“

g) În Dumineca, când oamenii stăteau înaintea casei comunale și vorbeau de conferența ce se ținut atunci în Răcășdia, tot Nistor Drăgoiu îi dîse lui Ilie Jenca în ton amenințător: „ia strigă acum să trăească Babeș!“ și fiindcă a căpătat răspunsul: „am minte să nu strig“ — îi re-proșează: „tot nu sînt trecute cele de mai înainte, ci le ții tu cametă acelea“.

4. În 12 Iunie, Duminecă, oamenii cu căruțe și pedestri trecură prin Nicolinț la Răcășdia; slugitorii strigau: să trăească Asboth; Ioan Voica din Nicolinț strigă: să trăească Babeș și atât fu destul, ca la porunca lui Ioan Puia, jude-comunal, Toma Gheman, căprar și Costa Stamenca strigau să-l prindă, să-l isbească de treptele ușii casei comunale, să-l bată; căt după atestatul medical are să sufere 6 zile până se vindecă, și apoi pe el și soția lui Ruja, care a venit să se roage pentru eliberare, să-i bage în temniță.

5. a) Lazar Rugaciul micul din Ilidia cu mai mulți consăteni, cu un car cu patru boi, a plecat la conferența din Răcășdia; când ajunse pre lungă casa comună, sub-judele Ioan Sirbone îl provocă să desprindă boii, deoare-ce nu e permis a merge cu patru boi. Omul împlinesc porunca, eară chinezul îl apucă apoi de piept, îl trase grăpiș pe pămînt, ca să-l aresteze și bacterii de noapte Lazar Potocean, Pavel Gercea, Iosif Luca și Iosif Pêtruț îl închid, îl bat cu pumnii, până îi curge sîngele pe nas și amețesc.

b) În Ilidie e nedeie-rugă, un fel de sër-bătoare comună, oamenii o prăznuiesc și fiecare ospetează pe amicii și cunoscuții veniți din satele vecine; așa făcî și învățătorul Lința și fiindcă e un om frunțas și de stare bună, avea și oaspeți și neamuri distinse. Dar' ce să vezi? Antistia comună trimite la el un plăiaș și jurat, ca să-și alunge neamurile și oaspeții, căci au teamă, fiind alegerile, că acolo se vorbesc și lucruri periculoase și amenințînd, că altcum îi vor alunga ei. Stăpînul casei se opune și antistia neavînd curagiul să-i alunge, a trimis un jurat, care a ședut în casă până oaspeții au mîncat, beut și petrecut.

b) Preotul Luca din Iam, membrul comitetului de acțiune al partidului național, e la cină la Nicolae Simeon, asemenea membrul comitetului de acțiune și om frunțas în Răcășdia. Erau trei inși la cină și nimeni altul în casă, când antistia: judele comunal, plăiași și gendarmi se ivesc și provocă pe preot în numele legii să le urmeze la casa comună; stăpînul casei primește răspunderea asupra sa și cu preotul protestează și pretind decusul de deținere și exortare; gendarmii mărturisesc, că n'au și spunînd jodelui, că ei între astfel de împregiurări nu pot să-l dețină și nu primesc răspunderea și se departă cu toții. După 10 oare earăși vin și strigă de afară: scoală, părinte, și urmează-ne; stăpînul

casei și preotul, singuri în casă, tac în pat, dară provocarea e mai amenințătoare; se scoală ambii, poliția aștepta și se uita până se îmbrăcau; gendarmii atunci arată hotărîrea de exortare subscrisă de judele comunal și Alois Frankhoffer, notar și provoacă pe preotul în numele legii să-i urmeze. Preotul protestează, dar' audînd murmurul amenințător, pleacă la casa comună înaintea gendarmilor, slugitorii satului și însoțit de stăpînul casei, care n'a voit să-l lase singur nici pe un minut. La casa comună contra protestării cu o căruță de exort 'l-au exortat la Iam la fibirău; pe drum însă preotului și lui Nicolae Simon le-a succed, de n'a fost dus la fibirău, ci acasă; de atunci nu mai fî chemat preotul nicăiri, nici protocol cu el nime n'a luat.

Ceilalți deținuți încă după câteva oare au fost eliberați, fără a mai fi întrebați.

Se vorbesce, că toți acestia au făcut arătare criminală pentru nedreptatea ce li s'a făcut.

Afară de aceste casuri comunicate mai sînt nenumărate; și dacă cumva domnii descriși mai voiesc, mai pot să le servesc cu alte lucruri, poate și mai scărboase.

7. Spre a completa iocana, încă o figură aptă, din toate poate cea mai gravă, despre care altcum s'a mai scris: Iova Vraneanu jude comunal în Vraniu asemenea a bătut, maltratat și închis, pentru-că a strigat omul să trăească Babeș. Acest jude, la aparență baremi inteligent, pofta nesafoasă neputîndu-și-o satisface în comuna, unde avem preoți energici și cu autoritate, a cercat a terorisa și prin satele vecine.

Preoțimea cu puțină excepțiune respectează hotărîrile conferinței dela Sibiu și dacă presiunea n'ar fi atât de diavolească, s'ar pute dice, că Babeș ar fi ales cu unanimitate; — față cu astfel de aparat însă alegerea d-lui Babeș abia va fi posibilă. Înaintea Sascei, locul de alegere, curge apa „Nerganul“, peste care este un pod mare; oamenii de partida națională la porunca mai înaltă au să fie postați afară de oraș, dincoace de pod; și temerea generală e, că gendarmii postați la capetele podului nu le vor concede trecerea și vor păți cum a pățit acum sînt trei ani Georgiu Popu, cand. de deputat cu alegătorii sei.

Despre rezultatul alegerii Vă voi înconoscii-ți.

D. c. m.

Dreptatea.

Dej, 20 iunie st. n. 1887.

Din toate părțile tot vesti rele; eu voiesc să spun și ceva mai bune.

În 17 l. c. anul Domnului 1887 s'au întemplat la noi denumirile alor cinci reprezentanți ai poporului pentru dieta fericitoare de popoare din Budapesta. Numai denumire se pot numi mult laudatele alegeri din țeara noastră.

Comitatul Solnoc-Dobâca are cinci cercuri electorale, unde majoritatea alegătorilor o dau Români, și cu toate aceste candidații guvernului n'au avut contra-candidați.

Să fi chiar fost contra-candidați, acestia tot n'ar fi reeșit, căci mîna de fer a comitelui Bánffy, a cărui voință nu recunoaște margini, de un an de zile a țesut la firele, cu cari să omoară orice mișcare antiguvernamentală.

În mijloace n'a fost alegător nobilul comite. Toate afacerile administrative nu au fost altceva, decăt medie de presiune asupra consciințelor.

Chiar judecătorile, a căror independență e garantată prin lege, au fost luate în serviciile dlui comite, și vai de acel jude, care ar cuteza a-și susține baremi umbra de independență!

Lucrul public, deobligament cetățenesc, la noi e modru de a ține oameni la rînd.

Înainte de alegere cu bună vreme s'au luat în seamă grămădile de petrit drumurile. Sentența fu, că la fiecare comună numai în jumătate s'a aflat de bun, în genere, fără a se spune care grămadă nu e bună. Pentru jumătate lucrul neîmplinit s'a dictat pedeapsă dublă în bani pe comună, ear' primarii au fost chemați să o împartă preste cei vinovați! Așa ar fi! Dar' primarii au primit ordin separat, ca toți alegătorii să fie împărțaiți din acea binevoitoare pedeapsă, ori au fost vinovați ori ba!

Nevinovații au apelat, forul al doilea 'i-a amenințat și mai tare, forul al treilea le-a respins apelațiunile.

Turcul te bate, Turcul te judecă! Apoi mai vezi omule, de poți trăi.

La terminul alegerilor sentențele pedepsitoare au fost intrat în putere de drept, și în tot momentul executabile. „De nu veți veni la alegere, vă voi execua“ — asta era lozincă solgă-biraelor.

Nu mai era vorba, că trebuie să voteze pentru candidatul guvernului, căci de aceea nu era lipsă. Alegătorii trebuiau numai să se presente la proclamare și să mărească pompa triumfală a candidatului guvernamental!

Unde aceste mijloace nu se puteau aplica, s'a recurs la visteria statului, care pe la noi încă nu are altă menire, decât servirea guvernului și sateliților lui.

Și totuși! pre lungă toată presiunea sistematică de un an, în ziua alegerii de deputat nici un alegător român nu s'a prezentat în Dej, deși cu zile mai înainte au primit poruncă aspră și promisiune de diurne, mâncare și beaură.

Nu s'a prezentat nici unul!

Cu toții au arătat, că ce ție, și fac! S'a hotărât la Sibiu neparticipare la alegeri, și au aprobat aceasta, și nici cu forța nu au putut fi aduși.

Meritul în mare parte e al preoției din acest cerc, cari cu toții conșcii de chemarea lor au fost fiecare la locul seu, dând cea mai bună înfruntare confrăților din cercul Ilendei-mari.

Nu au fost prin nimic înduplecabili și nice arginții promiși din visteria religioasă nu i-au putut abate din credința lor, ci s'au arătat demni de încrederea și iubirea poporului, care îi stimează.

La banchetul dat de alesul deputat asemenea nici un Român nu a luat parte, cu toate că mai toți au fost chemați.

Românii din Dej și giur, unde e chiar reședința pașice, s'au arătat conșcii de dînșii. Aceasta am voit a o aduce la cunoștință!

La banchet a fost un d-n avocat George Gradovits. Domnului însă e o enigmă! Nimeni nu-l poate lua în serios! Între Români e Român, între Unguri e Ungur, deși nu scie ungurește, între Sârbi e Sârb!

Domnului singur nu scie, ce e! La alegerile de acum trei ani fu cel mai neobosit cortez contra guvernamentalului de atunci din cercul Lăpușului-unguresc Domokos Teleki, și acum e cel mai mare aderent al celui din Domokos Teleki. Acum sunt trei ani fu adus legat în fere de aderenții lui Domokos Teleki, și ținut două zile în arest la recoare, de unde numai umanitatea fostului președinte de tribunal Iosif Keul l'a eliberat, și astăzi domnul avocat face tovarășie cu acel Domokos Teleki.

O enigmă e domnul avocat și de nimeni nu e luat în serios.

Noi însă vom să știm, ce e?

Scim, că din sudoarea poporului românesc trăiesc și-și ține casa. Așa-i mulțumesc?

Când și-a deschis cancelaria advocațională în Dej, la poporul român a apelat în mod unic în felul seu! În gura mare a strigat, că poporul român e apăsător și subț până la os și el voese a-i fi sfătuitorul și ajutorul!

Așa își ține promisiunile? Sau așa înțelege domniului ajutorarea și sfătuirea poporului?

Când în clin? când în mănec?

Dar' o enigmă e dl avocat și aceea va rămâne, ear' poporul românesc va rămâne ce e și fără domnul avocat.

„Apa trece petritele rămân“.

Un privitor.

Stremț, în 8 Iunie v. 1887.

La 5/17 Iunie a. c. s'a efectuat în Aiud alegerea de deputat dietal alegându-se cu aclamațiune unicul candidat guvernamental Dárdai Sándor.

Dacă unii notari, juși comunali ori alți funcționari români, atîrnători dela bunăvoința puternicilor țilei, au făcut preste voia lor și au luat parte la acea alegere, asta o mai înțelegem; trebuie să ne mirăm însă mult de vre-o 3—4 preoți gr-or., care după-cum sciu, au cu ce trăi, ca să nu alerge prin Aiud, ca să se facă de ris străinilor prin nisece purtări, care nici pe departe nu corespund denumității preoțesci.

Deși numai B. Barb din parochia R.-Rimeț, care în anul trecut a primit și el ceva din ajutorul de stat, a luat parte la actul alegerii de deputat, totuși și despre alți trei preoți, ca și despre B. B. se vorbește, că numai pentru aceea au mers la Aiud chiar în ziua de alegere, ca să-și câștige merite, prin care să se poată face „vrednici“ de ajutorul de stat, detras bisericeii gr-or. din Transilvania.

Acestia sînt: A. Pop din Geoagiul-de-sus, V. Tecșa din R.-Valea-Uzi și P. Pop din Valea-Poeni.

Cel de după gard.

Valea-Crasnei, 19 Iunie st. n. 1887.

La 19 l. c. se țin în școala gr-cat. de aici o conferință electorală sub presidența d-lui Andreiu Cosma.

Ființ de față inteligența locală: dl protop. Ioan Gal; dl Augustin Oșan, capelan; d-nul Mihail Bobiș, învățător; ear' din giur domni preoți: Gavrilă Vaida din Robota, Dimitrie Cupșa din Giorocuta, Ioan Farcău din Corond și dl Anton Băliban, teolog gherlan din Cehalul-român și alții și un număr mare de popor,

respectiv alegătorii din loc toți și mulți și din comunele susamintite, președintele susnumit cu cuvinte alese și binemerite a ținut o vorbire poporului adunat, care adese-ori a fost întreruptă din partea poporului prin aplause frenetice și strigări de: „Să trăiască“. În această vorbire dl Cosma expuse poporului, respective alegătorilor înainte de toate drepturile și datorițele alegătorilor privitoare la alegerea de deputați, după aceea expuse conclusele conferinței din Sibiu ținută în zilele 7, 8 și 9 Maiu a. c. și îi sfătui pe alegători, ca să nu iee parte la alegerile de deputați, declarând pasivitate strictă.

Toți cei de față au promis solemn, că nu se vor mai duce la alegere în Tășnad, că nu-și vor vinde neamul, limba și religiunea, că nu se vor expune pericolelor ce se întimplă la alegeri de geaba etc.

Rezultatul îl vom vedea Marți.

Un june român.

Cronică.

Camera advocațională din Cluj anunță, că Francisc Mayer, avocat în Cluj, în urma abdicării sale de bună voie, s'a șters din lista camerei.

Când pot să poarte oficerii în rezervă uniformă? Un suplement la prescripțiile de evidență pentru gagiștii în rezervă, apărut de curând, țiece cu privire la ocaziunile, când oficerilor în rezervă li este permis a purta uniforma următoare: De astfel de ocaziuni se țin prilegiurile festive, la care vestimentul de onoare al oficerului are un loc cuvenit ca o distincțiune festivă ori militărească. Când cineva apare în uniformă, se supune procedurii militare criminale și atunci, când el e neactiv, ear' această procedură se poate efectui imediat și pe timpul neactivității respectivului. După dispozițiunea prescripției de evidență: „Gagiștilor în rezervă, care ocupă o funcțiune civilă, nu li-e permis să poarte uniforma atunci, când ei figurează în funcțiune“; mai e a se adauge următoarele: „Acestora le mai este interzis purtarea uniformei și la executarea unei alte acțiuni civile, asemenea la alegeri politice de ori-și-ce culoare“.

Convenția comercială cu Germania. După o depeșă ce o primesce din Berlin „Neue Freie Presse“, intențiunile guvernului german nu sînt favorabile încheierii unei convenții comerciale cu Austro-Ungaria. Principele Bismarck se fi declarat, că politica vamală autonomă încă nu există destul de demult, spre a pute trece cu vederea efectul ei. Urcările de vamă au mai înainte să se arete de bune.

Cum execută preoțimea noastră conclusele conferinței din Sibiu. După o corespondență ce o primesce din comitatul Solnoc-Dobăca „G. T.“, la alegerea de deputat dietal în cercul electoral al Lăpușului-unguresc au participat următorii preoți:

I. Din tractul protopopesc gr-or. vechiu al Lăpușului: 1. Samuil Cupșa din Cupșeni cu clica sa; 2. Gavril Nodiș din Costeni; 3. Todor Buda din Ungureni; 4. Alex. Perhaiția din Libotin; 5. Dionisie Filip din Libotin; 6. Ioan Herman din Rogoz; 7. Ioan Perhaiția din Suciul-inferior; 8. Petru Manu din Boereni; 9. Aron Cosma din Rohia; 10. Ilie German din Poiana-Porcului; 11. Nicolae Herman din Masca; 12. Teodor Herman din Masca; 13. Ioan Perhaiția din Boreut; 14. Ioan Bodea din Dobriținaș; 15. Pavel Griguiția din Stoiceni; 16. Augustin Herman din Văleni. II. Tractul protopopesc gr-or. Chioru: 1. Sovre Janos din Cărbunari cu hada sa; 2. Ioan Ciocăș, — cu peana în pălărie — din Cărbunăș; 3. Alex. Pop din Berinția; 4. George Pascu din Curtuiș; 5. Alex. Ciocăș din Făurești; 6. Ilie Șiovre din Trești; 7. Eftenie Bolbosu din Ciocotș; 8. Teodor Șiovre din Fănație. III. Tractul protopopesc gr-cat. al Lăpușului-unguresc: 1. Ilie Buda din Ungureni; 2. Vasile (nu Ioan) Filip din Lăpușul-românesc; 3. Iosif (nu Ioan) Nemeș din Lăpușul-românesc coop.; 4. Ioan Griguiția din Dobricul-Lap.-Cioreni; 5. Ioan Buhețel din Cernesci; 6. Alex. Pop din Cernesci; 7. Iacob Simon din Copalnic; 8. Gavril Simon din Preluca.

De ale războiului electoral. Cu privire la sângerosul conflict între gendarmi și alegătorii din Matersdorf, mai cetim în „Budapester Tagblatt“ următoarele: Urđitorii indirecți ai scaldei de sânge au fost cortezii domnului Degen, ai candidatului liberal. Ear' alți voese a pune excusul în spinarea preoției catolice, țiecând, că aceasta a voit să insceneze o agitațiune anti-protestantă, ceea-ce însă s'a constatat, ca fiind o minciună impertinentă, căci chiar preoții catolici au cerut dela opoziția moderată un candidat protestant. Repetăm, că la scaldă de sânge poartă vina numai și numai conducătorii partidului lui Degen. Ei trimiseră cortezii în tabăra partidului contrar, între alții pe un om ce avea la sine 800 fl., și care voia să cumpere fiesce-care vot cu 15 fl. Un alegător opozițional face ca și când ar voi și el să primească prețul votului, apucă însă mîna cortezului, o strînge bine și apoi chieamă pe alți alegători, ca să constate faptul cortezului. Acestia făcură însă proces scurt și îl bătură bine pe cortez. În moment săriră

o duzină de gendarmi pentru a apăra pe cortezul lui Degen. Se născu o mare încăierătură; când mulțimea însă vîdă, că gendarmii iau pușca de pe umeri, o luă la fugă. Cu toate aceste gendarmii trimiseră 20 de împușcături omorînd 6 și rănind 7 persoane. „Budapester Tagblatt“ sfîrșesce țiecînd: Mandatul sângeros al lui Degen va fi de sigur contestat, afară de aceea se vor face o mulțime de acuze criminale. — În Ciacova a eșit ales guvernamentalul Wodianer. Lucruri minunate s'au întemplat însă și cu prilegiul alegerii acesteia. Unul din cortezii principali pentru candidat guvernamental a fost cinstitul Kakuczka, notar în Gilad. Acesta nu s'a sfiit a se pune în fruntea unor alegători și a bate până a sîngerat pe alegătorii opoziționali, ba mai mult el s'a îmbrăcat în vestimentele unui preot român și astfel a mormit pe alegătorii români în tabăra guvernamentală. Cu prilegiul acesta i-s'a întemplat însă cinstului notar pacoște, că a fost cunoscut și apoi Românii — dai pace, că i-au plătit gluma comisă pe spinare. Însă acestui „funcționar“, care a fost și închis 8 luni pentru furt, nu i-a prea păsător de o astfel de lapalie.

Candidatul de avocat Sighismund Reiner, acela care a făcut primul câștig al losurilor Basilica, în valoare de 187.000 fl. a voit să ajungă deodată domn mare și și-a pus candidatura de deputat cu program guvernamental în orașul Elisabetopol. A pățit-o însă pericinatul candidat ajuns preste noapte boier mare. Căpitanul orașului i-a oprit lui Reiner ori-ce acțiune electorală pe cîtă vreme el nu va pute dovedi, că are dreptul electoral atât pasiv cît și activ. A mai oprit căpitanul și ținerea unui conduct de torțe ce era să se facă în onoarea dlui Reiner. Mai mult însă avu să pătească bietul Ovrenu. Autoritățile din Elisabetopol l-au închis pe Reiner și nu au voit să-l elibereze, până când nu va fi abdis de candidatură. Numai în ziua alegerii a fost eliberat. Se țiece, că Reiner a făcut acum acuză în contra autorităților din Elisabetopol.

Din Fiume i-se scriu lui „Pester Lloyd“ cu privire la atitudinea amenințătoare a unor foi maghiare față cu Fiume, următoarele: „Este regretabil, că foi maghiare scornească neadeveruri în contra noastră. În modul acesta ele deservesc numai cauza dușmanilor nostri și nu se va pute minuna nimeni, dacă mai tîrdu simpatiiile noastre pentru Ungaria se vor pierde cu deservire. Poporul din Fiume de sigur că nu merită a fi tractat cu insulte, căci el totdeauna a fost credincios cauzei maghiare. Pe cale pacifică puteți ajunge la noi totul, pe când prin amenințări veți face numai fiasco.“

Linia Rîmnice—Peatra din România. În 20 l. c. n. s'a inaugurat linia ferată Rîmniceu-Vîlcii—Peatra.

O scrisoare a dlui Stoiloff. Foaia patriotică ce apare în Ruscui, „Dvoret August“ („9 August“) a publicat țiele aceste o scrisoare interesantă, pe care ministrul de justiție bulgar Dr. Stoiloff a adresat-o din Viena la începutul acestei luni ministrului de externe bulgar, dlui Nacievici. Cuprinsul acestei epistole e următorul: „Scumpe coleg! Eu m'am adresat pe cale telegrafică către principele (Alexandru) în Kisingen. Dar' rugările mele, ca să se reîntorcă în Bulgaria, n'au fost ascultate. Asta n'aș fi așteptat-o dela el. Astăzi vorbiiu cu contele Kalnoky. Statul lui merge cam într'acolo, ca să facem ce facem, spre a ne împăca cu Rusia. Eu încă am ajuns la convingerea, că noi fără aprobarea Rusiei nu vom pute isprăvi nimic. Oamenii sînt pe aici foarte neresoluți și se tem de un război. Bate un vînt de Nord. Spune lui Zaharie Stoianoff să nu sudue atîta în „Svoboda“, ci să aștepte să vadă, ce direcțiune va lua mersul lucrurilor. Altă-dată mai mult. Adio! Al Tău Stoiloff.“

Și întru adevăr de atunci încoace Stoiloff e mai moderat, și a declarat nu de mult cu resignațiune, „că cu părerere de rău trebuie să uităm pe neuitatul principe.“

Din public.)*

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea examenului de vară al elevilor gr-cat. din Borșa, ținut la 7 Iunie a. c. n. la indemnul M. O. dn protopop Alexandru Lemeny, pentru primirea scolarilor diligenți au contribuit următorii:

M. O. dn. Alexandru Lemeny, protopop 60 cr., St. d-nă Lemeny 40 cr., Il. Sa Br. Ernest Bănyfi, proprietar 5 fl., M. O. dn. I. Papiriu, protopop 10 cr., Vasile Borgovan, prof. 20 cr., Ioan Tarța, preot 20 cr., Sabin Coroian, preot 20 cr., Ioan Boer, învăț. 20 cr., Vasile Dumbrava, învăț. 20 cr., Simion Moldovan, învăț. 20 cr., Augustin Lemeny, teol. abs. 20 cr., Ionaș Balint, preot ref. 1 fl. 20 cr., Kovács Lajos, inv. de stat 1 fl., Stefan Bochiș, rotar 20 cr., D-na Bărbosu 20 cr., Vasile Popu, plugar 20 cr., Nicolau Lungu, cantor 10 cr., Petraș Gligor, plugar 10 cr., Ioan Boroș, plugar 20 cr., Stefan Man, plugar 15 cr., Ioan Gaciu, plugar 10 cr., Pavel Jucan, plugar 10 cr., Heșmeșan Simion, plugar 10 cr., Ioan Pustan, plugar 10 cr., Vasile Verde, plugar 10 cr., Ascelean Onisie, plugar 10 cr., Ioan Bădean, plugar 10 cr., Maftieu

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Jucan, plugar 10 cr., Arsenie Bochiș, plugar 12 cr., Teodor Mandru, plugar 20 cr., Elena Broscoiu, plugar 10 cr., Gavrilă Suciu, plugar 10 cr., Vasile Mărginean, plugar 10 cr., Andreiu Tamaș, plugar 20 cr., Teodor Mălaiu, plugar 10 cr., Ioan Mocan, plugar 10 cr., Zaharie Mălaiu, plugar 10 cr., Filimon Broscoiu, plugar 10 cr., Jucan Nicolae, plugar 10 cr., Ioan Badocan fiu, plugar 20 cr., Petru Cotirlă, plugar 20 cr., Ioan Bochiș a Mitr., plugar 10 cr., Ilisie Șerdean, plugar 10 cr., Simion Bochiș l. Gavr., plugar 10 cr., Vasile Birtar, plugar 20 cr., Simion Perșa, plugar 10 cr., Stefan Bochiș a M., plugar 10 cr., Gavrilă Morar, plugar 10 cr., George Birtar, plugar 10 cr., Trifan Bochiș a M., plugar 10 cr., Simion Tamaș, plugar 10 cr., Ioan Petraș, plugar 20 cr., Gavrilă Bochiș btr., plugar 10 cr., Flore Maier, plugar 10 cr., Gi-ran Baltă, plugar 10 cr., Ioaneasă Tamaș, plugar 5 cr., Ioan Mărginean, plugar 9 cr., Simion Murășan, plugar 10 cr., Trifan Bochiș a Vasile, plugar 10 cr., Gligore Jucan, plugar 10 cr., Sanafie Baltă, plugar 10 cr., Alexa Sotelecan, plugar 10 cr., Stefan Bochiș btr., plugar 10 cr., Nicolae Bochiș, plugar 10 cr., Biserica gr-cat. din loc 90 cr., Maftieu Bochiș, plugar 10 cr., Ioan Bochiș l. Onisie, plugar 10 cr., Trifan Murășan, plugar 10 cr., Maria Petraș 10 cr., Andreiu Bochiș l. Ioan, plugar 10 cr., Flore Mezei, plugar 10 cr., Eliseu Bărbosu, inv. 80 cr. M. O. comitet administrativ al „Reuniunii inv. din giurul Gherlei“ mai multe cărți de școală și de rugăciuni, tăblițe de scris, cărți de poezii, caete etc. în preț de 5 fl. 40 cr. — Suma: 23 fl. 51 cr.

Acești marimonioși domni, precum și frații plugari, cari și prin aceasta au dovedit, că se interesează de școală, care e baza culturii noastre naționale — în special M. O. dn. Alexandru Lemeny, neobositul nostru părinte, — îmi țin de datorință a le aduce pe această cale, în numele iubitorilor mei învățăcei, cea mai cordială mulțumită; dorind ca bunul Dumnezeu să-i țină la mulți ani fericici spre binele și fericirea noastră!

Borșa, 19 Iunie 1887.

Eliseu Bărbosu,
învățător rom.

Posta ultimă.

Cașovia, 21. Iunie n. (Scirea lui „N. Pester Journal.“) După sfîrșirea alegerii deputatului (Jókai) cete, instigate de băieți din diferite scoli, au transversat lărmuind și sbierând prin strada principală și mai multe ulițe laterale ale orașului. Se striga „éljen!“ candidatului opozițional și preoției opoziționale și apoi: „Abzug Jidovii!“ În mai multe bolte s'au aruncat petrii, și Jidovilor li s'au spart ferestrele. Abia pe la 11 oare au isbutit poliția și miliția de a împrăscia pe turburătorii ordinei.

Londra, 22 Iunie n. „Oficiul Reuter“ anunță din Constantinopol ddo 21 Iunie n.: Ministrul plenipotențiar francez contele Montebelo și ministrul plenipotențiar rusesc Nelidoff au așternut ieri Poartei o notă foarte energică, care, se țiece, amenință cu război la cas când se va face ratificațiunea convențiunii egiptene. Drummond-Wolff și Poarta s'au înțeleas a amîna ratificațiunea până după sîrbătoarea Biram-ului. În cercurile oficiale, în urma acestor două note și în urma atitudinii Engliterei, situațiunea apare încordată în mod neliniștitor.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Berlin, 23 Iunie n. Apropiata plecare a împăratului la Ems e pusă în perspectivă. Împărăteasa pleacă astăzi la Coblenz.

Londra, 23 Iunie n. Ieri s'a ținut un bal mare la reuniunea de ajutorare austro-ungară. Principele moștenitor Rudolf, prințul Wales și o mulțime de notabilități au participat la acest bal.

Londra, 23 Iunie n. Cu prilegiul festivității copiilor din Hydepare au defilat 3000 copii dinaintea reginei. Aseară a fost orașul și mai splendid iluminat ca în ziua dîntăiu.

Paris, 23 Iunie n. „Journal des Débats“ desminte scirea despre nota amenințătoare ce s'ar fi trimis Porții.

Madrid, 23 Iunie n. Camera a respins fără votisare imposițiunea cupoanelor de rente cu 10 procente ce a fost propus-o ministrul de finace.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 20 Iulie a. c. imobilele lui Jiva Bradaritz, de către tribunalul reg. din Chichinda-mare, în comuna Mocrin.

— 11 Iulie a. c. imobilele lui Iosif Rádl (la cererea proprie), de către tribunalul reg. din Oradea-mare.

— 24 Septembrie a. c. imobilele lui Dimitrie Stergovits de către tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 21 Iulie a. c. imobilele lui Petru Birtelmer de către tribunalul reg. din Brașov.

— 8 August a. c. imobilele lui Mihail Szigyártó și soției, de către judecătoria cerc. din Reghinul-ung.

— 22 Septembrie a. c. imobilele vîd. lui Carol Hernel jun. de către tribunalul reg. din Sătmăre.

— 7 Septembrie a. c. imobilele lui Ioan Rehner jun. de către judecătoria cerc. din Teaca.

— 15 Septembrie a. c. imobilele baronului Otto Orbán, de către tribunalul reg. din Odorheiu-săc., în comuna Lengelfäldeu.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după repozatul Alexandru Bruz, la tribunalul reg. din Deva;

— la rămasul după repozatul George Furnica, la tribunalul reg. din Brașov.

— la rămasul după Milița Bozochin (din Cuman); după Alexandru Adamov și după Paul Gyurcsik, — la tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Citațiuni:

— Paul Tronic, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 30 Iunie a. c. la judecătoria cerc. din Timișoara.

— Eređii după Stefan Kulcsár, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa pe 5 Iulie a. c. la tribunalul reg. din Zălau.

— Eređii după George Sziner, a căror ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 2 Iulie a. c. la judecătoria cerc. din Carei-mari.

— Eređii după Mita (Grigorie) Nițulov, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa pe 15 Iulie a. c. la tribunalul reg. din Chichinda-mare.

Concursuri:

— Un post de vice-notar la judecătoria cerc. din Chichinda-mare. — A se adresa până în 7 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de sub-jude reg. la judecătoria cercuală din Christurul-săcuesc. — A se adresa până în 8 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. din Odorheiu-săc.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Seghedin. — A se adresa până în 1 August a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

Economic.

Recoltele în județul Ploesci (România), după cum spune „Democratul“ de acolo, unele merg bine, dar sînt părți mai ales spre câmp, de unde se spune, că porumburile și celelalte sîmănături de primăvară nu mai pot progresa din cauza lungii secete, de care au suferit acele părți, precum sînt moșiile: Gherghița, Ciorani, Fulga etc. — Pre lungă aceasta, timpul răcoros, care continuă de mai multe zile, ceea ce se vede și după lipsa de fulgere și tunete, cu care au venit până aci ploile, face ca porumburile să nu poată merge mai repede înainte.

Tîrgul dela Ploesci din săptămîna aceasta — ȋice tot „Democratul“ — a fost slab cu totul, din cauză că lumea dela țeară este ocupată cu munca cîmpului, fiind în prașilă porumburile.

Vîndare de vite tot a fost pentru îngrășare și tăiat, ear' din produse a fost numai porumb, care s'a vîndut cu prețul redus la 40 lei chila.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 21 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 48.— cr. până 48.1/2 cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 49.1/2 cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.— cr., ușori 48.1/2 cr. până 49.— cr., marfă țerănească, grea 48.— cr. până 48.1/2 cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.— cr., ușoară 48.1/2 cr. până 49.— cr., românci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 49.— cr. până 49.1/2 cr., transito de mijloc 49.1/2 cr. până 50.— cr., transito ușori 49.1/2 cr. până 50.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpîniți la gară.

Bursa de Budapesta

din 22 Iunie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	102.—
„ „ hîrtie „ 4%	102.—
„ „ hîrtie „ 5%	88.—
Împrumutul căilor ferate ung.	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.50
„ „ cu cl. de sortare	104.50
„ „ bănățene-timșene	104.50
„ „ cu cl. de sortare	104.50
„ „ transilvane	104.50
„ „ croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	121.75
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	122.75
Rentă de hîrtie austriacă	81.40
„ „ argint austriacă	82.50
„ „ aur austriacă	112.75
Losurile austr. din 1860	137.75
Acțiunile băncei austro-ungare	887.—
„ „ de credit ung.	286.—
Argintul „ „ „ austr.	283.20
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.03
Mărci 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlingi	126.55

Bursa de Viena

din 22 Iunie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.90
„ „ hîrtie „ 4%	87.95
„ „ hîrtie „ 5%	87.95
Împrumutul căilor ferate ung.	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.60
Bonuri rurale ung.	104.60
„ „ cu cl. de sortare	104.60
„ „ bănățene-timșene	104.60
„ „ cu cl. de sortare	104.60
„ „ transilvane	104.60
„ „ croato-slavone	104.60
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.40
Împrumut cu premiu ung.	121.70
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	122.50
Rentă de hîrtie austriacă	81.30
„ „ argint austriacă	82.55
Rentă de aur austriacă	112.60
Losuri austr. din 1860	127.75
Acțiunile băncei austro-ungare	888.—
„ „ de credit ung.	286.—
Argintul „ „ „ austr.	282.60
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.03
Mărci 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlingi	126.40

Cursul pieței din Sibiu

din 23 Iunie st. n. 1887.

Hîrtie-monetă română	Cump. 8.65	vînd. 8.70
Lire turcesci	11.30	11.35
Imperiali	10.30	10.35
Ruble rusesci	1.13	1.14

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Iunie st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump. 94.—	vînd. 95.—
„ Rur. conv. (6%)	83.40	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	—	—
Banca națională a României	—	—
Împr. oraș. București	32.—	37.—
Act. de asig. Națională	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	87.1/2	88.1/2
Schim 8 luni	—	—
Societ. const.	128.60	—
Aur	14.50	14.80

LOTERIE.

Tragerea din 22 Iunie st. n.

Sibiu: 85 54 17 48 55.

Moara artificială cu suluri din Beșinari e de vîndare, eventual și de exarîndare pre lungă condițiuni de solvire favorabile.

Detailuri: în Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 41.

[464] 3—3

Concurs.

Devenind stațiunea de învățator profesional din Poieni, cercul Năsăudului, vacantă, se curientează până inclusive 1 August 1887.

Doritorii de a dobîndi această stațiune se curientează până la terminul ȋis.

Emolumentele sînt: 100 floreni dela administrațiunea fondurilor și 50 floreni v. a. dela cele 5% după dare și din repartiție; cuartir și lemne de foc, precum și usufructul din pomărie.

Dela presidiul senat. scol.

Poieni, la 15 Iunie 1887.

Ioan Zinveliu,

paroch.

[465] 1—1

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 33

„**Amicul Familiei.**“ ȋiar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 ȋi a luni în numeri cîte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, romanuri, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face cîte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indiviȋilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare cîte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fîntăna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Il trebue să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Țiuluțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ȋinută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puȋi ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificade de Dr. Gregoriu Silăși. — Parȋea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere înverderită și apreȋiată de Dr. Grigoriu Silăși. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, cîte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — cîte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de reȋepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățămîntul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățatorilor și al altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arȋta, sȋ arȋtăm pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în mȋsură în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprigînirii publicului român mai ales directorilor și învățatorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsȋud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mȋ uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitaȋii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărȋi de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cȋntări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pȋnză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cȋrticică de rugăciuni și cȋntări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pȋnză 26 cr.

Cȋrticică de rugăciuni și cȋntări pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sȋnteii Vergure Maria a Născȋtoarei de D-ȋeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpȋră ACȋILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.